

עם פתיחת הקונגרס בואשינגטון

בלבד. אף בנית הנבחרים הנכפות לשרי-
 רותה של הוול סטריט, חלו תמורות
 ידועות. שם פרצה מעין סרידה במרוחן
 האנט קראפית של היושב ראש דיווק
 קנאן. בראש המרידה הוול רות-מונטג'מס
 דרמטיים עמד חבר הקונגרס נאריס
 ממדינת נבראסקה. אותו הלוחש הישיש
 נחשב עתה ליורשו של חברו הנדול
 הסינאטור לאפוליס.

היאיל והריפובליקנים והדימוקרטים
 אינם יכולים בעצמם לשלוט בסינאט.
 הם זקוקים לסיועה של קבוצת הפרוגר-
 סיביים ואלה האחרונים דורשים תמורת
 מתן הסיוע את הערובה, כי הפעם הובא
 להצבעה הפרוגרסה שלהם, שבת כלול
 סעיף על הגבלת זכותו של השופט
 לנזור נזרות על הפועלים השובתים,
 סעיף על חובת מתן העזרה לפועלי-
 החקלאות המנוצלים, וסעיף הדורש בקר-
 רת הסולייטיקה הריאקציונית והאימפריא-
 ליסטית של הממשלה בנוגע לניקרנא
 ומכסיקו.

הסינאטורים הדימוקרטיים (לא
 לפי רוחם, אלא לפי שמם) היו יכולים
 בנקל לשלוט בסינאט בעזרת הריפובלי-
 קאים הפרוגרסיביים, אולם ערב בחירות
 הנשיא אינם רוצים לשאת בעיל האחר-
 ית למושב הנועד מלכתחילה לריב
 ולמרון ולעקרות.

כזה הוא המצב ערב פתיחת
 הקונגרס האמריקאי החדש, אשר בו
 יבלט גם קוי המלחמה לקראת הבחיר-
 רות של נשיא ארצות הברית.

תעמולת הבחירות תהיה בודאי
 נרושה חמרי נפץ לסכבר, כי מאד
 יתכן שתועמד הקנדידטורה של מושל
 ניו-יורק המפורסם — סמיטה, במזל
 ראשונה העמורנה בתעמולה זו שאלת
 היובש והשנאה הדתית, המלחמה-
 בסמיטה הנבר, משום שאיננו מהסידוי
 הנלהבים של היובש והוא גם קהולי,
 ומיום היות נשיא בארצות הברית לא
 ישב עוד על כסאו קתולי או יהודי.

מתכוננת איפוא מלחמה עזה, ואף
 הפקחים ומטיפי המתינות, לא ישתמשו
 הפעם מן הקרב ואף הם יהיו אנוסים
 להחזיר בעל כרחם תשובה ברורה שאינה
 נשמעת ישתי פנים על שתי השאלות
 הנ"ל. בתוך תועמד עתה בכל הריפותה
 השאלה, אם ארצות הברית של אמריקה
 רוצות לשמור כאמת על הקונסטיטוציה
 המבטיחה חופש אישי ודתו לכל אורח
 — או לא; האם החוק הוא השליט
 בארצות הברית של אמריקה או כנופיות
 הקו-קלוקס-קליין, זאת השאלה, אשר
 עליה עתיד יהיה המושב הזה של
 הקונגרס, לתת את תשובתו.

מ. פריליכוב

ואשינגטון.

המושב הראשון של הקונגרס
 אמריקאי החדש, הקונגרס השבעים מיום
 היות ארצות הברית, שנפתח זה מקרוב
 בואשינגטון, עומד להיות כאחד הקונגרסים
 הסוערים בתולדות אמריקה. שמי הפולי-
 טיקה התקדרו בעבים והשרת האויר היא
 הרתיסער.

האוליגרכיה של איילי הכסף באמ-
 ריקה, הוול סטריט המפורסמה ממילה
 זה דורות מספר את מרותה על המוסדים
 המחוקקים של ממשלת מדינות אמריקה
 הצפונית.

לפי הקונסטיטוציה האמריקאית
 מתסדרת הממשלה לשלשה ראשים:
 המוסד המהוקק העליון — הקונגרס של
 שני הבתים — שבו מודמנים נבחריי
 העם והסינאטורים, האכס קוסיבה, לאמר
 נשיא ארצות הברית, וחבר השופטים
 העליונים, כולם היו מצודות לאילי
 הכסף שבמדינה. רק לעתים רחוקות הצליח
 גם איש-העם להבחר אל הקונגרס, ואם
 אחד או שנים מבין שכבות העם הרחנות
 נבחרו כבר, הרי עברו לרוב לשורות
 השלימים או שהודחו במהרה ממקומם.

לפני עשרים שנה, כשהופיע ברא-
 שונה בקונגרס הסינאטור לאפוליס
 והוא התחיל במלחמתו האמיצה על זכויות
 העם, לא ראו בו כל חבריו אלא מעין
 קוריוז שלא מגדר הרגיל, לא היתה כל
 אוון קשבת לרבריו, וכאשר נשא את
 נאומו הראשון נמלטו כל הסינאטורים אל
 אולמי העשון, אולם כאשר קרה פעם
 לדיזראלי בפרלמנט האנגלי כן קרה
 גם לסינאטור זה, ואלה שלנלנו עליו
 ראשונה הקשיבו לו באחרונה קשב רב,
 כי לא יחיד היה הסינאטור האמיין.

בימים ההם זכה הסינאט האמריקאי
 להיות קרוי בשם בית ועד למיליונרים,
 משום שרק איילי הכסף הגדולים יכלו
 לבוא בצליקורתו. בימים ההם טרם נתעדן
 החוש של טחרה פוליטית והיו נוהגים
 לפזר שוחד ביד רמה והקורופציה הלכה
 בראש הומיות ואין מכלים.

אחת מנקודות-המחלוקת שבמושב
 החדש היא השאלה, אם להחיר את
 ההשתתפות לסינאטור וויר מפנסילוניה
 ומסיטה מאילינויס, לאחר שנללו תעלוליהם
 המוהמים בשעת הבחירות ולאחר שהוזכר
 שבחירתם נקנתה אצל רבוהרים בכסף
 מלא.

אמנם, הסינאטור לאפוליס איננו
 בין החיים, אולם רוחו מפעמת במעשיהם
 של עשרת המורדים, כפי שקורין לעשרת
 הסינאטורים המתקדמים, המדריכים את
 מנוחתם של הנשיא והסינאטורים הריאק-
 ציונים, כי לרגל היחס המספרי השה
 של הדימוקראטים והריפובליקנים בסינאט,
 נמצאת בידי המתקדמים ההכרעה.

השנוי לטובה חל לא רק בסינאט